

วิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ - หมายเลขสี่

อิสยาห์ บทที่สี่สิบ

Jeff Pippenger

2023-10-23

สารแห่งวิจารณ์ของพระเยซูคริสต์ที่กำลังถูกเปิดผนึกนั้น รวมถึงการระบุคำภาษาฮีบรูซึ่งแปลว่า “ความจริง” อันซึ่งนอกเหนือจากสิ่งอื่นใดแล้ว เป็นตัวแทนพระลักษณะของพระคริสต์ในฐานะอัลฟาและโอเมกา การที่จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นตัวแทนของจุดจบของสิ่งนั้น แทรกซึมอยู่ทั่วทั้งพระคัมภีร์ และพระลักษณะของพระคริสต์ก็สำแดงอยู่ในพระคัมภีร์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวณะ อัลฟาและโอเมกาเป็นองค์ประกอบแห่งพระลักษณะของพระคริสต์ที่พระองค์เองทรงระบุไว้ เป็นหลักฐานว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

อิสยาห์บทที่สี่สิบเป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องเล่าเชิงพยากรณ์ที่ดำเนินต่อไปจนถึงตอนจบของพระธรรมอิสยาห์ในบทที่หกสิบหก โดยเริ่มต้นด้วยการระบุถึงผู้พลอบประโลมที่ถูกส่งมา ซึ่งพระคริสต์ทรงสัญญาแก่เหล่าสาวกว่า พระองค์จะประทานเพื่อพลอบประโลมพวกเขาจากการเสด็จจากไปของพระองค์ แต่การมาของผู้พลอบประโลมนั้นได้พบความสำเร็จสมบูรณ์อย่างที่สุด ดังเช่นคำพยากรณ์ทั้งปวง ในวาระสุดท้าย การที่อิสยาห์และพระเยซูทรงระบุถึงการมาถึงของผู้พลอบประโลม ชี้ไปยังความผิดหวังของขบวนการหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020.

อย่างไรก็ดี เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า การที่เราจากไปนั้นเป็นประโยชน์แก่ท่าน เพราะถ้าเราไม่จากไป พระผู้พลอบโยนจะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราจะทรงส่งพระองค์มายังท่าน และเมื่อพระองค์เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้สึกถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา ยอห์น 16:7, 8

ถ้อยคำว่า “บาป ความชอบธรรม และการพิพากษา” คือสิ่งที่พระผู้พลอบประโลมจะทรงใช้เพื่อ “ตักเตือน” โลก คำที่แปลว่า “ตักเตือน” นี้ มีนัยรวมถึงความหมายว่า ทำให้ยอมรับด้วย ขั้นตอนทั้งสามคือ “บาป ความชอบธรรม และการพิพากษา” เป็นภาพแทนของคำภาษาฮีบรูที่แปลว่า “ความจริง” คำนั้นประกอบขึ้นจากอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู และคำนั้นเป็นภาพแทนว่าพระผู้ทรงสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวง ทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นอัลฟาและโอเมกา เมื่อพระผู้พลอบประโลมเสด็จมายังหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนที่ผิดหวังนั้น พระองค์จะทรงทำให้เขาทั้งหลายยอมรับ และต่อจากนั้นคือโลก ว่าพระเจ้าทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา.

“จงพลอบโยน จงพลอบโยนชนชาติของเรา” พระเจ้าของท่านตรัสดังนี้
“จงกล่าวถ้อยคำพลอบประโลมแก่เยรูซาเล็ม และประกาศแก่เธอว่า การศึกสงครามของเธอสิ้นสุดแล้ว ความชั่วช้าของเธอได้รับการอภัยแล้ว
เพราะเธอได้รับจากพระหัตถ์ของพระยาห์เวห์เป็นทริคูณสำหรับบาปทั้งสิ้นของเธอ”
มีเสียงของผู้หนึ่งร้องขึ้นในถิ่นทุรกันดารว่า “จงเตรียมทางของพระยาห์เวห์
จงทำถนนหลวงในทะเลทรายให้ตรงสำหรับพระเจ้าของเรา ทุกหุบเขาจะถูกยกขึ้น และภูเขาทุกลูกกับเนินเขาทุกแห่งจะถูกทำให้ต่ำลง ที่คดเคี้ยวจะถูกทำให้ตรง และที่ขรุขระจะกลายเป็นที่ราบ และพระสิริของพระยาห์เวห์จะได้รับการสำแดง และมนุษย์ทั้งปวงจะได้เห็นพร้อมกัน เพราะพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ได้ตรัสไว้แล้ว” อิสยาห์ 40:1-5

ข้อความตอนนี้นำมาซึ่งให้เห็นถึงงานของผู้สื่อสารเอลียาห์องค์สุดท้าย ซึ่งมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้าโดยวิลเลียม มิลเลอร์ ผู้ซึ่งมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้าโดยยอห์นผู้ให้บัพติศมา ผู้ซึ่งมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้าโดยเอลียาห์ และผู้ซึ่งมาลาคีได้ระบุว่า เป็นผู้สื่อสารที่เตรียมทางไว้สำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ในขบวนการเอลียาห์สุดท้าย เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงส่งพระผู้ปลอบประโลมมาเพื่อเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ที่ผิดหวังและกำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าในช่วงเวลาแห่งการชกช้า “พระสิริของพระยาห์เวห์จะปรากฏ และมนุษย์ทั้งสิ้นจะเห็นพร้อมกัน” “พระสิริ” ขององค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระลักษณะของพระองค์ และพระธรรมวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์คือการเปิดผนึกขององค์ประกอบแห่งพระลักษณะของพระองค์ที่ทรงสำแดงไว้ในฐานะอัลฟาและโอเมกา หลังจากบทนำของห้าข้อแรกแล้ว “เสียงของผู้หนึ่งที่ร้องในถิ่นทุรกันดาร” จึงทูลถามพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์จะร้องประกาศว่าอย่างไร?”

มีพระสุรเสียงตรัสว่า “จงร้องเถิด” และเขาทูลว่า “ข้าพระองค์จะร้องว่าอะไร?”
บรรดาเนื้อหนังทั้งสิ้นก็เป็นเหมือนหญ้า และความงามทั้งสิ้นของมันก็เป็นเหมือนดอกไม้แห่งทุ่งนา
หญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้ก็ร่วงโรย เพราะพระวิญญาณของพระยาห์เวห์พัดต้องมัน แม้แต่เดียว
ประชาชนก็เป็นเหมือนหญ้า หญ้าเหี่ยวแห้งไป ดอกไม้ก็ร่วงโรย
แต่พระวามะของพระเจ้าของเราจะดำรงอยู่เป็นนิตย์ อีสยาห์ 40:6-8

ข่าวสารแห่งพระลักษณะของพระคริสต์ ซึ่งทรงถูกนำเสนอว่าเป็นอัลฟาและโอเมกา ถูกวางไว้ภายในสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม ในเอเชียเคียบทที่สามสิบเจ็ด หุบเขาแห่งกระดูกแห่งตายนั้นถูกรวบรวมเข้าด้วยกันก่อน แล้วจึงถูกทำให้มีชีวิตขึ้นโดยข่าวสารเชิงพยากรณ์แห่งลมทั้งสี่.

“ทูตสวรรค์ทั้งหลายกำลังยึดเหนี่ยวลมทั้งสี่ไว้
ซึ่งมีภาพแทนเป็นม้าดุร้ายที่กำลังพยายามจะหลุดพ้นและกรูกระโจนไปเหนือพื้นพิภพทั้งสิ้น
นำการทำลายล้างและความตายไปตามทางของมัน”

“เราจะหลับใหลอยู่ ณ ชายขอบของโลกนี้รึन्द्रนั้นเองหรือ? เราจะเฉื่อยชา เย็นชา และไร้ชีวิตหรือ? โอ
ขอให้ในคริสตจักรของเรามีพระวิญญาณและลมปราณของพระเจ้าที่ทรงระบายเข้าสู่ประชากรของพระองค์
เพื่อว่าพวกเขาจะยืนขึ้นบนเท้าของตนและมีชีวิต เราจำเป็นต้องเห็นว่าหนทางนั้นคับแคบ
และประตูก็แคบด้วย แต่เมื่อเราผ่านเข้าไปทางประตูแคบนั้น ความกว้างใหญ่ของมันย่อมไร้ขีดจำกัด”
Manuscript Releases, volume 20, 217.

ม้าแห่งพระคัมภีร์พยากรณ์ที่เต็มไปด้วยความพิโรธคือศาสนาอิสลาม
ม้าที่พิโรธนั้นกำลังถูกยับยั้งมิให้กระทำงานแห่งการทำลายของตน
ดังที่แสดงไว้โดยการที่ทูตสวรรค์สี่องค์ยึดลมทั้งสี่ไว้ในวิวรรณ์บที่เจ็ด
พวกเขาถูกเหนี่ยวรั้งไว้จนกว่าคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันจะได้รับการประทับตรา

ภายหลังสิ่งเหล่านี้ ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก กักลมทั้งสี่ของโลกไว้
เพื่อมิให้ลมพัดต้องแผ่นดินโลก หรือทะเล หรือบรรดาต้นไม้ใด ๆ
และข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งลอยขึ้นมาจากทิศตะวันออก
ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องด้วยเสียงอันดังต่อทูตสวรรค์ทั้งสี่องค์
ผู้ซึ่งได้รับมอบให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินโลกและทะเลว่า อย่าทำอันตรายแก่แผ่นดินโลก หรือทะเล
หรือบรรดาต้นไม้ทั้งหลาย จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากของบรรดาผู้รับใช้แห่งพระเจ้าของเรา
วิวรณ์ 7:1-3

การที่ลมทั้งสี่ถูกยับยั้งไว้นั้น
เป็นสัญลักษณ์ถึงการยับยั้งอิสลามไว้จนกว่าการประทับตราประชากรของพระเจ้าจะสำเร็จสิ้น

อิสลามถูกนำเสนอไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่าเป็นแต่เรเจ็ดคันสามคันสุดท้าย และอีกทั้งเป็นวิบัติสามประการด้วย

และข้าพเจ้าได้เห็น และได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งบินอยู่ท่ามกลางฟ้าสวรรค์ ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังว่า
วิบัติ วิบัติ วิบัติ แก่บรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก เนื่องด้วยเสียงแต่เรอื่น ๆ ของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์
ซึ่งยังจะต้องเป่าอยู่! วิวรณ์ 8:13

ภายหลังจากแนะนำแต่เรแห่งวิบัติทั้งสามแล้ว ยอห์นได้ระบุลักษณะของศาสนาอิสลามไว้ในบทที่เก้า
ในข้อที่สี่ของบทที่เก้า มีพระบัญชาประการหนึ่งมอบแก่ศาสนาอิสลาม
ซึ่งได้สำเร็จลงในประวัติศาสตร์ของออบูเบกร ผู้นำคนแรกภายหลังมุฮัมมัด.

และได้มีพระบัญชาแก่พวกมันว่า อย่าได้ทำอันตรายแก่ภูเขานบนแผ่นดินโลก หรือสิ่งเขียวสดใด ๆ หรือ
ต้นไม้ใด ๆ เลย
แต่จงทำอันตรายเฉพาะแก่มนุษย์เหล่านั้นซึ่งไม่มีตราประทับของพระเจ้าอยู่ที่หน้าผากของตน วิวรณ์ 9:4

ยูไรอาห์ สมิธ ได้ระบุความสัมพันธ์ของออบูเบกรกับข้อที่สี่.

“ภายหลังการสิ้นชีวิตของโมฮัมเหม็ด ท่านได้รับการสืบตำแหน่งในการบัญชาการโดยออบูเบกร ใน ค.ศ.
632 ผู้ซึ่งทันทีที่ได้สถาปนาอำนาจและการปกครองของตนอย่างมั่นคงแล้ว
ก็ได้ส่งสารเวียนฉบับหนึ่งไปยังบรรดาชนเผ่าอาหรับ ซึ่งข้อความต่อไปนี้เป็นตอนคัดจากสารนั้น:

“เมื่อท่านทั้งหลายทำสงครามขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงประพฤติตนอย่างลูกผู้ชาย อย่าหันหลังหนี
แต่จงอย่าให้ชัยชนะของท่านแปดเปื้อนด้วยโลหิตของสตรีและเด็กทั้งหลาย อย่าทำลายต้นอินทผลัม
และอย่าเผาผลาญธัญญาหาร อย่าตัดโคนต้นไม้ที่มีผล และอย่าทำอันตรายแก่ปศุสัตว์
เว้นแต่เฉพาะที่ท่านฆ่าไว้เป็นอาหาร เมื่อท่านทำพันธสัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ ก็จงรักษาไว้
และจงซื่อสัตย์ตามคำพูดของท่าน และเมื่อท่านเดินทางไป

ท่านจะพบคนเคร่งศาสนาบางพวกที่ปลีกตนอยู่ในอาราม และตั้งใจจะปรนนิบัติพระเจ้าในวิถีนั้น

ก็จงปล่อยเขาไว้ตามลำพัง อย่าฆ่าเขา และอย่าทำลายอารามของเขา

และท่านจะพบคนอีกพวกหนึ่งซึ่งสังกัดธรรมศาลาของชาตาน ผู้มีศีรษะโกนเป็นวง

จงแน่ใจว่าท่านฝ่าเปิดกะโหลกศีรษะของเขา และอย่าไว้ชีวิตแก่เขาเลย

จนกว่าเขาจะหันมาเป็นมุฮัมมัดศาสนิกชนหรือยอมส่งบรรณาการ” Uriah Smith, Daniel and the
Revelation, 500.

เออร์ไรอาห์ สมิธ ดำเนินต่อไปโดยระบุถึงคนสองจำพวก

ซึ่งนับรออิสลามที่ออบูเบกรส่งไปทำสงครามกับโรมจะต้องจำแนกให้ออก

คนจำพวกหนึ่งที่เขาระบุคือบรรดานักบวชคาทอลิก ผู้ซึ่งนมัสการในวันอาทิตย์;

และอีกจำพวกหนึ่งคือผู้ที่นมัสการในวันที่เจ็ด อิสลามจะต้องโจมตีเฉพาะผู้นมัสการดวงอาทิตย์เท่านั้น

สิ่งที่สำคัญยิ่งกว่าสำหรับการพิจารณาของเราคือ มนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นผู้ถือวันอาทิตย์หรือผู้ถือวันสะบาโต

ล้วนถูกแทนในเชิงสัญลักษณ์ว่าเป็นหญ้า สิ่งเขียวสด และต้นไม้

ลมทั้งสี่ในบทที่เจ็ดถูกยับยั้งมิให้พัดกระหน่ำหญ้า จนกว่าผู้ถือวันสะบาโตจะได้รับการประทับตราเสียก่อน

ผู้สื่อสารแห่งขบวนการของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันทูลถามพระเจ้าว่า “ข้าพระองค์จะร้องประกาศสิ่งใด?”

พระองค์ทรงบอกแก่เขาว่า ชาวสารของเขาคือพระวจนะของพระเจ้าดำรงมั่นคงเป็นนิรันดร์

และชาวสารนั้นจะต้องถูกวางไว้ภายในบริบทของลมที่พัดต้องหญ้า เมื่อองค์พระผู้ลอบประโลมถูกทรงส่งมายัง

หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ซึ่งได้ผิดหวังเพราะการพยากรณ์เกี่ยวกับอิสลามที่ล้มเหลว

และภายหลังจากนั้นได้ตระหนักว่าพวกเขาอยู่ในช่วงเวลาแห่งการคอยตามคำอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

แล้วองค์พระผู้ลอบประโลมก็ทรงแจ้งแก่พวกเขาว่า ชาวสารที่พวกเขาจะต้องนำเสนอ

คือข่าวสารเกี่ยวกับบทบาทของอิสลามในคำพยากรณ์แห่งพระคัมภีร์
การเสด็จมาถึงขององค์พระผู้ลอบประโลม ในประวัติศาสตร์ของช่วงเวลาแห่งการคอยนั้น
ทำให้พวกเขาเย็นหยัดขึ้น.

และพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงยืนขึ้นบนเท้าของเจ้า แล้วเราจะกล่าวกับเจ้า
และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า พระวิญญาณก็เข้าสู่ข้าพเจ้า และทรงตั้งข้าพเจ้าไว้บนเท้าของข้าพเจ้า
เพื่อให้ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ผู้ตรัสกับข้าพเจ้า เอเสเคียล 2:1, 2

พวกเขาเย็นขึ้นเมื่อพวกเขาเป็นขึ้นจากความตาย

และชนชาติ วงศ์ตระกูล ภาษา และประชาชาติทั้งหลายจะเห็นศพของเขาทั้งสองนั้นอยู่สามวันครึ่ง
และจะไม่ยอมให้เอาศพของเขาทั้งสองไปฝังไว้ในอูโมงค์
และบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกจะเปรมปรีดีเพราะเขาทั้งสอง จะรื่นเริง
และจะส่งของกำนัลแก่กันและกัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมานบรรดาผู้อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลก
และภายหลังสามวันครึ่ง พระวิญญาณแห่งชีวิตจากพระเจ้าได้เข้าสู่เขาทั้งสอง
และเขาทั้งสองก็ยืนขึ้นบนเท้าของตน และความหวาดกลัวยิ่งนักได้ครอบงำบรรดาผู้ที่เห็นเขาทั้งสอง วิวรณ์
11:9-11

สองขั้นตอนแห่งการเย็นขึ้น และต่อจากนั้นการถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ

ก็ได้รับการเป็นภาพแทนโดยเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ดด้วย ขั้นตอนแรกของเอเสเคียล

คือการรวบรวมส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของกระดูกแห้งที่ตายแล้วซึ่งอยู่ในหุบเขาแห่งความผิดหวัง

ขั้นตอนที่สองของเอเสเคียล คือข่าวสารของลมทั้งสี่ ซึ่งเป็นข่าวสารแห่งการผืนึกตรา

ซึ่งเป็นข่าวสารของอิสลาม

และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตได้หรือ ข้าพเจ้าทูลตอบว่า
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์ทรงทราบ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า
จงพยากรณ์เหนือกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่กระดูกเหล่านั้นว่า โอ กระดูกแห่งทั้งหลาย
จงฟังพระวจนะของพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสตั้งนี้แก่กระดูกเหล่านี้ว่า ดูเถิด
เราจะให้ลมหายใจเข้าไปในเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต เราจะเอาเอ็นมาวางบนเจ้า
และจะให้เนื้ออกขึ้นบนเจ้า และจะคลุมเจ้าด้วยหนัง และจะใส่ลมหายใจในเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะมีชีวิต
แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่ได้รับบัญชา
และเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่นั้น ก็มีเสียงดังขึ้น และดูเถิด มีการสั่นสะเทือน
และกระดูกทั้งหลายก็มาประกอบกัน กระดูกเข้ากับกระดูกของมัน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด
เอ็นและเนื้ออกขึ้นบนมัน และหนังก็คลุมมันอยู่เบื้องบน แต่ยังไม่มียลมหายใจในมัน
แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า จงพยากรณ์ต่อลม จงพยากรณ์เกิด บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
และจงกล่าวแก่ลมว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลมทั้งสี่
และจงเป่าลงเหนือคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้ เพื่อเขาทั้งหลายจะมีชีวิต
ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพยากรณ์ตามที่พระองค์ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลมหายใจก็เข้าไปในเขาทั้งหลาย
และเขาทั้งหลายก็มีชีวิต และลุกขึ้นยืนบนเท้าของตน เป็นกองทัพใหญ่ยิ่งนัก เอเสเคียล 37:3-10.

ในข้อความตอนหนึ่งของหนังสืออิสยาห์ซึ่งเรากำลังพิจารณานอยู่นี้ เมื่อพระผู้ทรงเล้าโลมเสด็จมา

พวกเขาก็เย็นขึ้นด้วยเท้าของตน แล้วถูกรับขึ้นไปยังภูเขาสูงเพื่อเป็นธงสัญญาณ และประกาศ "ข่าวประเสริฐ"

ซึ่งคือฝนชุกปลายฤดู คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

โอ ศิโยน ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเอ๋ย จงขึ้นไปบนภูเขาสูง; โอ เยรูซาเล็ม ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเอ๋ย
จงเปล่งเสียงของเจ้าด้วยกำลัง; จงเปล่งขึ้นเถิด อย่ากลัวเลย; จงกล่าวแก่บรรดานครแห่งยูดาห์ว่า ดูเถิด

พระเจ้าของท่านทั้งหลาย! ดุเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจะเสด็จมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และพระกรของพระองค์จะครอบครองเพื่อพระองค์เอง: ดุเถิด บำเหน็จของพระองค์อยู่กับพระองค์ และพระราชกิจของพระองค์อยู่เบื้องพระพักตร์พระองค์
พระองค์จะทรงเสี้ยมฝูงแกะของพระองค์อย่างผู้เสี้ยมแกะ:
พระองค์จะทรงรวบรวมลูกแกะไว้ด้วยพระกรของพระองค์ และทรงอุ้มไว้แนบพระอุระของพระองค์ และจะทรงนำบรรดาแม่แกะที่มีลูกอ่อนไปอย่างอ่อนโยน ผู้ใดได้ตวงน้ำทั้งหลายไว้ในอึ่งพระหัตถ์ของตน และวัดท้องฟ้าด้วยคืบ และรวบรวมคสิแห่งแผ่นดินโลกไว้ในมาตรา และซึ่งภูเขาทั้งหลายด้วยตราช และซึ่งเนินเขาทั้งหลายด้วยคั้นซึ่ง? ผู้ใดได้กำหนดพระวิญญูญาณของพระเจ้า หรือเป็นที่ปรึกษาของพระองค์แล้ว ได้สั่งสอนพระองค์? พระองค์ทรงปรึกษากับผู้ใด และผู้ใดได้สั่งสอนพระองค์ และสอนพระองค์ในทางแห่งความยุติธรรม และสอนความรู้แก่พระองค์ และสำแดงหนทางแห่งความเข้าใจแก่พระองค์? ดุเถิด บรรดาประชาชาติเป็นดังหยดน้ำจากถ้ำ และนับว่าเป็นดังผงละอองเล็กน้อยบนตราช: ดุเถิด พระองค์ทรงยกบรรดาเกาะขึ้นดังสิ่งเล็กน้อยยิ่งนัก และเลบานอนไม่พอสำหรับเป็นพื้นเผาไฟ ทั้งสัตว์ป่าทั้งหลายของมันก็ไม่พอสำหรับเครื่องเผาบูชา บรรดาประชาชาติทั้งสิ้นต่อพระพักตร์พระองค์ก็เป็นเสมือนไม่มีอะไรเลย; และพระองค์ทรงนับว่ามันน้อยกว่าสิ่งไม่มีอะไร และเป็นความว่างเปล่า อิสยาห์ 40:9-17

บรรดาผู้ที่ได้ออกมาจากหลุมศพของตนถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ หรือดังที่อิสยาห์ระบุไว้ คือพวกเขาถูกนำขึ้นไปยัง "ภูเขาสูง" ภูเขาสูงนั้นคือธงสัญญาณ และเป็นภาพแทนของบรรดาผู้ที่กำลังรอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ในช่วงเวลาแห่งการคอยนั้น ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นด้วยความผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2020

หนึ่งพันคนจะหนีไปเพราะค่าขนานของคนคนเดียว; และเมื่อห้าคนขนาน ท่านทั้งหลายจะหนีไป จนกว่าพวกท่านจะเหลืออยู่ดังเสาสัญญาณบนยอดภูเขา และดังธงบนเนินเขา และเพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์จะทรงรอคอย เพื่อพระองค์จะได้ทรงพระกรุณาแก่ท่านทั้งหลาย; และเพราะฉะนั้น พระองค์จะทรงได้รับการยกย่อง เพื่อพระองค์จะได้ทรงพระเมตตาแก่ท่านทั้งหลาย เพราะพระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม: บรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ก็เป็นสุข อิสยาห์ 30:17, 18

ในวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ธงสำคัญนั้นถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์

แล้วเขาทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงอันดังจากสวรรค์ตรัสแก่เขาว่า "จงขึ้นมาที่นี่เถิด" และเขาทั้งสองก็ขึ้นไปสู่สวรรค์ในเมฆ และบรรดาศัตรูของเขาทั้งหลายก็เห็นเขา และในโมงยามเดียวกันนั้นได้เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ และเมืองนั้นพังทลายลงหนึ่งในสิบส่วน และมีคนตายในการแผ่นดินไหวนั้นเจ็ดพันคน ส่วนคนที่เหลืออยู่ก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ วิวรณ์ 11:12, 13

วิวรณ์บทที่สิบเอ็ดระบุว่าพยานทั้งสองถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์ในโมงเดียวกันกับที่เกิดแผ่นดินไหว แผ่นดินไหวซึ่งในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมาได้สำเร็จเป็นจริงโดยการปฏิวัติฝรั่งเศส เป็นแบบอย่างของการพลิกคว่ำสหรัฐอเมริกา ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ดังนั้นธงสัญญาณจึงถูกชูขึ้น ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ และต่อมาธงสัญญาณนั้นก็ประกาศ "ข่าวดี" แก่ทั่วทั้งโลก

ชาวโลกทั้งปวงเอ๋ย และบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดิน จงมองดู
เมื่อพระองค์ทรงยกธงสัญญาณขึ้นบนภูเขา และเมื่อพระองค์ทรงเป่าแตร จงสดับฟัง Isaiah 18:3.

ธงสำคัญจะประกาศ "ข่าวประเสริฐ" เมื่อ "แตร" ถูกเป่า ข่าวสารแตรสุดท้ายในพระธรรมวิวรณ์คือแตรใบที่เจ็ด ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สาม ซึ่งคืออิสลาม อิสยาห์ ยอห์น และเอเสเคียล ล้วนกำลังกล่าวถึงวาระสุดท้าย

และพวกเขาไม่เคยขัดแย้งกันเลย

ตราประทับของพระเจ้าถูกประทับลงบนประชากรของพระเจ้าเมื่อมีการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์.

“จะไม่มีสักคนหนึ่งในพวกเราที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า
ตราบดที่ลักษณะอุปนิสัยของเรายังมีจุดต่างพร้อยหรือมลทินติดอยู่
เป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในลักษณะอุปนิสัยของเรา
ชำระพระวิหารแห่งจิตวิญญาณให้สะอาดจากมลทินทุกประการ แล้วฝนปลายฤดูจะตกลงเหนือเรา
ดังเช่นที่ฝนต้นฤดูได้ตกลงเหนือเหล่าสาวกในวันเพ็นเทคอสต์...”

“พี่น้องทั้งหลาย ท่านกำลังทำอะไรอยู่ในการทำงานอันยิ่งใหญ่แห่งการเตรียมพร้อม?
ผู้ที่กำลังร่วมประสานตนกับโลกกำลังรับแบบพิมพ์ของโลก
และกำลังเตรียมพร้อมสำหรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย ส่วนผู้ที่ไม่ไว้วางใจตนเอง
ผู้ที่ถ่อมตนลงเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริง
คนเหล่านี้กำลังรับแบบพิมพ์จากสวรรค์ และกำลังเตรียมพร้อมสำหรับตราประทับของพระเจ้า ณ
หน้าผากของพวกเขา เมื่อพระราชกฤษฎีกาถูกประกาศออกไป และการประทับตราได้กระทำลงแล้ว
ลักษณะอุปนิสัยของพวกเขาจะคงอยู่บริสุทธิ์และปราศจากมลทินตลอดชั่วนิรันดร์” Testimonies,
volume 5, 214–216.

แม้ว่าพระราชกฤษฎีกาจะถูกประทับใช้เมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ แต่ผู้ที่ได้รับตราประทับนั้นจำเป็นต้อง
มีลักษณะอุปนิสัยที่ได้รับการตระเตรียมไว้สำหรับตราประทับก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์
เพราะกฎหมายวันอาทิตย์คือวิกฤตที่บรรดาวิกฤตทั้งหลายในพระวาระของพระเจ้าล้วนชี้ลงหน้าไปถึง เป็น
“วิกฤต” หรือ “เสียงร้อง” ณ เทียงคินในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน

“อุปนิสัยถูกเปิดเผยโดยวิกฤตการณ์ เมื่อเสียงอันจริงจึงประกาศขึ้นในเวลาเที่ยงคืนว่า ‘ดูเถิด
เจ้าบ่าวมาแล้ว; จงออกไปต้อนรับเขา’ หญิงพรหมจารีที่กำลังหลับไหลอยู่ก็สะดุ้งตื่นจากการหลับนั้น
และเป็นທີ່ประจักษ์ว่าใครได้ตระเตรียมไว้สำหรับเหตุการณ์นั้น
ทั้งสองฝ่ายต่างถูกเหตุการณ์นั้นมาถึงโดยไม่ทันรู้ตัว แต่ฝ่ายหนึ่งได้เตรียมพร้อมไว้สำหรับยามฉุกเฉิน
ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งกลับถูกพบว่าไร้การตระเตรียม อุปนิสัยถูกเปิดเผยโดยพฤติกรรมต่าง ๆ
เหตุฉุกเฉินทั้งหลายย่อมนำเนื้อแท้ที่แท้จริงของอุปนิสัยออกมาให้ปรากฏ
ภัยพิบัติบางอย่างที่เกิดขึ้นฉับพลันและไม่คาดคิด การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก
หรือวิกฤตการณ์บางประการ ความเจ็บป่วยหรือความทุกข์ระทมที่มาโดยไม่คาดหมาย
สิ่งใดก็ตามที่นำดวงวิญญาณให้เผชิญหน้ากับความตาย
จะทำให้แก่นแท้ภายในของอุปนิสัยปรากฏออกมา
จะเป็นที่ประจักษ์ว่ามีความเชื่อแท้จริงในพระสัญญาแห่งพระวาระของพระเจ้าหรือไม่
จะเป็นที่ประจักษ์ว่าดวงวิญญาณนั้นได้รับการคำจูนโดยพระคุณหรือไม่
ว่ามีน้ำมันอยู่ในภาชนะพร้อมกับตะเกียงหรือไม่”

“เวลาทดลองย่อมมาถึงทุกคน เราประพடுத்தตัวอย่างไรภายใต้การทดสอบและการพิสูจน์ของพระเจ้า?
ตะเกียงของเราดับไปหรือไม่? หรือว่าเรายังคงรักษาไฟลุกไหม้อยู่? เราได้เตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินทุก
ประการโดยการเชื่อมสัมพันธ์กับพระองค์ผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณและความจริงหรือไม่?
หญิงพรหมจารีผู้มีปัญหาทั้งห้าคนไม่อาจถ่ายทอดอุปนิสัยของตนให้แก่หญิงพรหมจารีโง่เหล่าทั้งห้าคนได้
อุปนิสัยเป็นสิ่งที่เราต้องก่อรูปขึ้นด้วยตนเองในฐานะปัจเจกบุคคล” Review and Herald, October 17,
1895.

หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาลำบากจำเป็นต้องมีน้ำมันไว้ก่อนที่เสียงร้องจะดังขึ้น เพราะเมื่อวิฤตยามเที่ยงคืนมาถึง ก็สายเกินกว่าจะหาน้ำมันมาได้แล้ว

“มีวิญญาณแห่งความสิ้นหวัง แห่งสงครามและการนองเลือด และวิญญาณนั้นจะทวีขึ้นจนถึงวาระสุดท้ายของกาลเวลา ทันทันที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราไว้ที่หน้าผากของตน—มิใช่ตราหรือเครื่องหมายใดที่สามารถมองเห็นได้ หากแต่เป็นการหยั่งรากมั่นคงในความจริง ทั้งในด้านสติปัญญาและด้านจิตวิญญาณ จนไม่อาจถูกทำให้หวั่นไหวได้—ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราและเตรียมพร้อมสำหรับการเขย่า สิ่งนั้นก็จะมาถึง แท้จริงแล้ว มันได้เริ่มขึ้นแล้วด้วยซ้ำ; การพิพากษาของพระเจ้ากำลังอยู่เหนือแผ่นดินในบัดนี้ เพื่อเตือนเรา เพื่อให้เรารู้ว่าสิ่งใดกำลังจะมาถึง”
Manuscript Releases, volume 1, 249.

ตราประทับของพระเจ้านั้นคือการหยั่งรากมั่นคงอยู่ในความจริง ทั้งทางสติปัญญาและทางจิตวิญญาณ ตราประทับนั้นไม่อาจมองเห็นได้ แต่ธงสัญญาณจะต้องมองเห็นได้ เพราะนั่นเป็นหนทางเดียวที่โลกจะได้รับการเตือนฉะนั้น จึงมีช่วงเวลาหนึ่งที่ตราประทับไม่อาจมองเห็นได้ ซึ่งต่อมาจะตามมาด้วยกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นเวลาที่ตราประทับจะต้องมองเห็นได้

“พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือการทำให้โลกประจักษ์ถึงบาป ถึงความชอบธรรม และถึงการพิพากษา
โลกจะได้รับคำเตือนได้ก็โดยการเห็นผู้ที่เชื่อความจริงได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยความจริง ดำเนินชีวิตตามหลักการอันสูงส่งและบริสุทธิ์ และแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดในความหมายอันสูงส่งและยกย่องนั้นถึงเส้นแบ่งระหว่างผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า กับผู้ที่เหยียบย่ำพระบัญญัติเหล่านั้นไว้ได้เท่าของตน การชำระให้บริสุทธิ์โดยพระวิญญาณเป็นเครื่องหมายบ่งชี้ถึงความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้า กับผู้ที่รักษาวันพักอันปลอมแปลง เมื่อทดสอบมาถึง ก็จะเป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจนว่าเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นคืออะไร นั่นคือการถือรักษาวันอาทิตย์ ผู้ที่ภายหลังจากได้ยินความจริงแล้ว ยังยึดถือว่าวันนี้เป็นวันบริสุทธิ์ ก็ย่อมแบกรับลายเซ็นของมนุษย์แห่งบาป ผู้ซึ่งคิดจะเปลี่ยนแปลงเวลาและธรรมบัญญัติ” Bible Training School, December 1, 1903.

ตราประทับซึ่งจะต้องได้รับก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ คือการพัฒนาพระลักษณะของพระคริสต์อย่างเต็มบริบูรณ์ และเป็นสิ่งที่มองไม่เห็น เว้นแต่โดยทูตสวรรค์ ตราประทับที่มองเห็นได้ในเวลาที่มีกฎหมายวันอาทิตย์ คือบรรดาผู้ที่ถือรักษาวันสะบาโตวันที่เจ็ด เพราะนั่นคือตราประทับ หรือหมายสำคัญแห่งประชากรของพระเจ้า

จงกล่าวแก่บุตรหลานแห่งอิสราเอลด้วยว่า แท้จริงเจ้าทั้งหลายจงรักษาวันสะบาโตของเราไว้ เพราะนี่เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้าตลอดชั่วชาติพันธุ์ของเจ้า เพื่อเจ้าทั้งหลายจะได้รู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ผู้ทรงชำระเจ้าให้บริสุทธิ์ อพยพ 31:13

การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 และจะต้องเสร็จสิ้นก่อนกฎหมายวันอาทิตย์.

บรรดาชาวโลกทั้งสิ้น และผู้ที่อาศัยอยู่บนแผ่นดินโลกเอ๋ย จงดูเถิด
เมื่อพระองค์ทรงยกธงสัญญาณขึ้นบนภูเขาทั้งหลาย; และเมื่อพระองค์ทรงเป่าแตร จงฟังเถิด อิสยาห์ 18:3

ฟ้าร้องทั้งเจ็ดซึ่งบัดนี้ได้ถูกเปิดผนึกแล้วนั้น ชี้ให้เห็นว่าประวัติของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคือพันธกิจแห่งการประกาศข่าวสารซึ่งถูกวางไว้ภายในบริบทของคำเตือนแห่งแตรเกี่ยวกับวิบัติประการที่สาม แตรแห่งอิสลามในคำพยากรณ์พระคัมภีร์คือสิ่งที่ถูกเป่าประกาศโดยธงสัญญาณซึ่งถูกชูขึ้นจากหลุมฝังศพ

หลักเขตทั้งสี่ของทุกเส้นแห่งการปฏิรูป ซึ่งสอดคล้องกับหลักเขตทั้งสี่ของประวัติศาสตร์ตั้งแต่ปี 1840 ถึง 1844 ยืนยันว่า แต่ละหนึ่งในสี่ชั้นของทุกเส้นแห่งการปฏิรูปย่อมมีหัวข้อเดียวกันเสมอ หลักเขตแรกในประวัติศาสตร์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งมีปี 1840 ถึง 1844 เป็นภาพแทน คือการได้รับอำนาจของชาวสารเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 หลักเขตนั้นคือศาสนาอิสลาม หลักเขตที่สองของประวัติศาสตร์คู่ขนานสำหรับคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน คือความผิดหวังในวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 หลักเขตนั้นเป็นคำพยากรณ์เกี่ยวกับศาสนาอิสลามซึ่งได้ถูกปิดเปิดโดยการประยุกต์ใช้เรื่องเวลา หลักเขตที่สามซึ่งบ่งชี้เสียงร้องเวลาที่ยิ่งคืน คือการแก้ไขคำพยากรณ์เรื่องศาสนาอิสลามที่ล้มเหลว การแก้ไขนั้นเป็นภาพแทนของการปฏิเสธการประยุกต์ใช้เรื่องเวลา หลักเขตที่สี่คือกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่ง ณ ที่นั้น ธรรมนูญที่ถูกชูขึ้นได้เป่าแตรคันที่เจ็ด ซึ่งเป็นวิบัติประการที่สาม ซึ่งก็คือศาสนาอิสลาม

อิสยาห์บทที่สี่สิบบ่งชี้จุดเริ่มต้นสำหรับยี่สิบหกบทถัดไป จุดเริ่มต้นนั้นตั้งอยู่ในพระธรรมวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด เมื่อศาสดาพยากรณ์ทั้งสองผู้ทรมาณประชาชนถูกนำกลับคืนสู่ชีวิต พระผู้ปลอบโยนทรงให้พวกเขาฟื้นคืนและทรงนำพวกเขาให้ยืนขึ้น แล้วภายหลังพวกเขาจึงถูกรับขึ้นไปสู่สวรรค์ อิสยาห์ระบุว่าผู้สื่อสารเอลียาห์คือเสียงของผู้ร้องในถิ่นทุรกันดาร จากนั้นผู้สื่อสารนั้นจึงถามว่าชาวสารของตนควรเป็นอะไร และเขาได้รับคำบอกกล่าวในสัญลักษณ์เชิงพยากรณ์ว่า ชาวสารของอิสลามคือคำเตือนแห่งแตรซึ่งธรรมนูญนั้นประกาศกระจายออกไป กระนั้น วิธีเดียวที่อิสลามจะสามารถถูกนำเสนอว่าเป็นแตรแห่งคำเตือนในยุคสุดท้ายได้ ก็คือโดยการชี้ให้เห็นอิสลามในอดีต จุดเริ่มต้นของอิสลามตามที่พวกมิลเลอไรต์เข้าใจ และตามที่ได้แสดงไว้อย่างชัดเจนในแผนภูมิศักดิ์สิทธิ์สองฉบับของฮาบากุก จะต้องถูกนำมาใช้เพื่อระบุว่าอิสลามแห่งวิบัติประการที่สามคืออะไร

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญาณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงอันดังใหญ่ข้างหลังข้าพเจ้า
ดุจเสียงแตรวิวรณ์ 1:10

ยอห์นได้ยินเสียงแตรอยู่เบื้องหลังเขาในพระธรรมวิวรณ์ และยอห์นเป็นตัวแทนของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันผู้ได้ยินเสียงจากอดีต เสียงที่อยู่เบื้องหลังยอห์น ซึ่งเป็นตัวแทนของเสียงแตรจากอดีตนั้น คือความเข้าใจของผู้บุกเบิกที่ว่า แตรทั้งหลายนั้นเป็นการพิพากษาของพระเจ้าต่อกรรมมีสารวันอาทิตย์ แตรสี่ประการแรกถูกนำมาต่อกรกับโรมนอภศาสนาเพื่อตอบสนองต่อกฎหมายวันอาทิตย์ฉบับแรกที่คอนสแตนติตราซันในปี 321 แตรประการที่ห้าและหก ซึ่งเป็นวิบัติประการที่หนึ่งและที่สอง เป็นตัวแทนของการพิพากษาของพระเจ้าต่อโรมของสันตะปาปาภายหลังจากที่โรมนั้นได้ตรากฎหมายวันอาทิตย์เช่นกัน ณ สภาแห่งออร์เลอ็องในปี 538 วิบัติประการที่สามของอิสลามมาถึงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ถูกตราขึ้นในสหรัฐอเมริกา แล้วธรรมนูญก็ถูกชูขึ้นและชีบบงบาทเชิงพยากรณ์ของอิสลาม โดยตั้งอยู่บนบทบาทในเบื้องต้นของอิสลาม

ชาวสารซึ่งธรรมนูญนั้นประกาศ จะตั้งมั่นขึ้นได้ก็โดยเมื่อชาวสารถูกวางไว้ภายในบริบทของอัลฟาและโอเมกาเท่านั้น หลังจากบทหน้านั้นในอิสยาห์บทที่สี่สิบ การสำแดงทางพระคัมภีร์ที่หนักแน่นและตรงไปตรงมาที่สุดเกี่ยวกับพระเจ้าในฐานะอัลฟาและโอเมกา ได้ถูกนำเสนอไว้ตลอดหลายบทที่ต่อเนื่องกัน บทเหล่านั้นคือการที่อิสยาห์ถ่ายทอดภาพแทนของวิวรณ์แห่งพระเยซูคริสต์ ซึ่ง “พระเจ้าได้ประทานแก่” พระเยซู “เพื่อทรงสำแดงแก่ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ถึงสิ่งซึ่งจะต้องบังเกิดขึ้นในไม่ช้านี้; และพระองค์ได้ทรงใช้และทรงสำแดงโดยทูตสวรรค์ของพระองค์แก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์”

ผู้ซึ่งได้เขียนสิ่งนั้น "ไว้ในหนังสือเล่มหนึ่ง, และ" ส่ง "ไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ด"

ในบทความถัดไป เราจะพิจารณาบทต่าง ๆ ต่อไปนี้ในพระธรรมอิสยาห์

ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ได้ยินถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์นี้
และถือรักษาสิ่งสารพัดที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้จะมาถึงแล้ว วิวรณ์ 1:3